

[Kristian Nygaard.]

Tinget den 23. November 1922, at efter de Erfaringer, som han havde indhøstet ved at tale med Biskopper om Præsteløftet, var det endnu i Almindelighed saaledes, at Ordinanden taler med Biskoppen om, hvorledes Præsteløftet skal opfattes, og saa fortsatte Ministeren — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et kort Citat —:

„Desværre er Forholdet saaledes, at vort Præsteløfte er af en saadan Karakter, at det bliver nødvendigt at foretage et Skøn, naar det skal underskrives, og man kunde egentlig tænke sig, at det, naar man er enig om det fra de forskellige Sider, var en let Sag at faa formet et andet Præstevielsesritual end det, vi har.“

Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Kirkeminister, om han ikke finder, at Tiden er inde til enten helt at afskaffe Præsteløftet, der altsaa ikke skal opfattes efter sin Ordlyd, og derfor let kommer til at virke frastødende paa de Ordinander, der afgiver dette Løfte i dybeste Alvor, eller forme et nyt, hvis Indhold bliver et saadant, at det ikke beror paa et Skøn, hvorvidt man kan underskrive det eller ikke.

Lovforslaget er, som jeg sagde straks, ikke særlig omfattende, men hvis den højtærede Kirkeminister kan imødekomme de Ønsker om Ændringer, jeg her har fremsat, vil jeg tro, at den nye Lov om Adgang til Præsteembeder vil komme til at indtage en betydningsfuld Plads i den frisindede Kirkelovgivning, som Regering og Rigsdag hidtil har kunnet enes om til Gavn og Glæde for det Menighedsliv, der betyder meget for mange, og som paa en god Maade har været med til at præge den aandelige Udvikling herhjemme til denne Dag. Vi ønsker den kristne Menighed gode Kaar, men det er vor Opfattelse, at saadanne opnaas bedst, naar der gives Menighederne fuld Frihed til under Ansvar selv at tage Bestemmelse om, hvorvidt de ønsker kvindelige eller mandlige Forkyndere, og naar der ikke fra Myndighedernes Side lægges dem unødige Hindringer i Vejen.

Jeg skal hermed anbefale Forslaget til fortsat velvillig Behandling i dette høje Ting, idet jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre ønsker, at Sagen bliver behandlet i et Udvalg.

Johs. Hansen: Det foreliggende Lovforslag adskiller sig jo ikke meget fra den gældende Lov. Der er egentlig kun sket een Ændring, som har større Betydning for de Mennesker, det drejer sig om. Det er Æn-

dringen med Hensyn til de saakaldte Lægmandspræster. For disse er det meget vanskeligt at blive ansat i Folkekirken. Der kræves Afstemning i Menigheden, og det er i det hele taget et ret omfattende Apparat, der skal sættes i Værk, før de bliver ansat første Gang. Dette bibeholdes i det foreliggende Forslag. Tidligere har det imidlertid tillige været saaledes, at hvis Lægmandspræster skulde forflyttes, skulde hele det samme store Apparat sættes i Gang paa ny. Det er man gaaet væk fra i det foreliggende Forslag. I Fremtiden kan saadanne Præster, naar de har været en Række Aar i deres Embede, blive forflyttet under lignende Vilkaar, som gælder for andre Præster.

At denne Forbedring sker ved dette Lovforslag, kan jeg kun hilse med den allerstørste Tilfredshed. Det er et Ønske baade for de paagældende Lægmandspræster og Menighederne, at vi her faar en bedre Ordning end den, vi har haft indtil denne Dag. Det havde været ønskeligt, om den var kommet før, men det kan vel siges, at Det kirkelige Udvalg, der i en Række Aar har haft alle disse Omraader til Behandling, har bevirket, at man paa dette Felt ikke tidligere er naaet til en Forandring, der i og for sig maa kendetegnes som ønskværdig og paakrævet.

Jeg kan ogsaa anerkende de Forandringer, der i Landstinget er blevet foretaget i Lovforslaget. Men paa et enkelt Omraade, ønsker jeg at sige, havde jeg gerne set, at Lovforslaget havde været affattet anderledes, end det er; nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om kvindelige Præster.

For en Snes Aar siden blev der fremsat et Lovforslag om, at Mænd og Kvinder skulde have samme Adgang til Præsteembeder. I Samlingerne 1924—25 og 1925—26 fremsattes der et nyt Forslag, ifølge hvilket Kvinder skulde have Adgang til at blive Præster ved Kvindefængsler, selv om de i øvrigt ikke fik Adgang til at blive Præster. I Det kirkelige Udvalg, der har beskæftiget sig med disse Spørgsmaal, var der først en almindelig Drøftelse af Spørgsmaalet om Kvinder som Præster. Et Forslag om at give Kvinder Adgang til at blive Præster blev forkastet med et ret betydeligt Antal Stemmer. Senere fremsatte jeg i Udvalget et Forslag om, at Kvinder skulde have Adgang til at blive Præster ved Kvindefængsler. Det lykkedes heller ikke at skaffe Flertal herfor i Det kirkelige Udvalg. Alligevel havde jeg gerne set, om den højtærede Minister havde været i Stand til at gaa ind for, enten at Kvinder i Alminde-